

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119276770
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6119276770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobkyne: PETRÁN A PARTNERI, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581 proti žalovanej Bc. X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX W., o zaplatenie 1.813,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 32C/31/2019-89 zo dňa 11.12.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:
„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 813,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 29.12.2018 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 1.813,50 eura spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 29.12.2018 do zaplatenia.

Ďalej uviedol, že v konaní nebolo sporné, že žalobkyňa ako právnická osoba poskytujúca právne služby zastupovala žalovanú v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, v konaní o náhradu mzdy a v exekučných konaniach. Nebolo sporné ani to, že predmetný právny vzťah je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, kde žalobkyňa mala postavenie dodávateľa, lebo činnosť vykonávala ako podnikateľ a žalovaná vystupovala v postavení spotrebiteľa. Predmetom sporu je nárok žalobkyne na zaplatenie tarifnej odmeny tak ako bola žalobkyňou vyúčtovaná dňa 18.12.2018. Išlo o vyúčtovanie úkonov právnej služby v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13Cpr/6/2012 (úkony za roky 2016 -2017) a v exekučných konaniach vedených pred súdnym exekútorom MVDr. Mgr. Pavlom Kovalom pod sp. zn. EX 570/2015 (úkony za roky 2015 až 2017) a sp. zn. EX 1/2017 (úkony za roky 2017 -2018). Žalovaná v konaní nerozporovala, že žalobkyňa predmetné úkony právnej služby v jej prospech vykonala. Namietala však, že žalobkyni odmenu uhradila, lebo bola súčasťou podielovej odmeny v zmysle bodu 2 písm. c) zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorá bola dohodnutá na 10 % zo sumy priznanej súdom právoplatným rozhodnutím.

Pokiaľ ide o tvrdenú duplicitu, teda nárok žalobkyne na podielovú odmenu a tiež tarifnú odmenu, poukázal na ust. § 2 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., ktorá upravuje tzv. kombinovaný spôsob určenia zmluvnej odmeny. Vyhláška ani iný právny predpis neustanovujú, že v prípade, ak je klientom právnej

služby spotrebiteľ, takýto kombinovaný spôsob určenia zmluvnej odmeny je vylúčený. Podľa jeho názoru takéto dojednanie nepredstavuje ani neprijateľnú zmluvnú podmienku, lebo dohoda o spôsobe odmeny za úkony právnej služby spočíva na vôli zmluvných strán.

Poukázal na to, že zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb vyplýva, že bola dohodnutá tarifná odmena v zmysle § 2 ods. 2 písm. d) v spojení s § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a v konaní o náhradu mzdy tiež ako špeciálne ustanovenie podielová odmena podľa § 2 ods. 2 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. ako 10 % zo sumy priznanej súdom právoplatným rozhodnutím. Žalovaná bola pritom jednoznačne informovaná aj o výške podielovej odmeny (1/13 v roku 2012 predstavovala 58,69 eura, režijný paušál za rok 2012 sumu 7,63 eura).

Zároveň poukázal aj na to, že predmetom vyúčtovania v bode II. a III. boli úkony právnej služby v rámci exekučného konania. V zmysle Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Z uvedeného vyplýva, že podkladom pre exekučné konania boli právoplatné rozhodnutia súdu, kde konanie o zaplatenie náhrady mzdy už bolo ukončené. Argument, že podielová odmena viazaná na konanie o náhradu mzdy (už právoplatne skončené konanie) bola uhradená, a teda žalobkyňa nemá nárok na odmenu za úkony vo vykonávacom (exekučnom) konaní, nemá opodstatnenie. Ide o samostatné konanie, kde za vykonanie úkonov právnej služby patrí advokátovi odmena. Nič nemení na situácii ani to, že trovy boli už v rámci exekučného konania vymožené, keďže súčasťou zmluvy bola dohoda o zmluvnej odmene, na základe ktorej súdom priznané trovy právneho zastúpenia sú príjmom advokáta a nemožno ich klientom požadovať späť z titulu bezdôvodného obohatenia. Tiež z uvedeného dôvodu sa argumentácia žalovanej v tom smere, že odmenu advokátovi už uhradila, nejaví byť správna.

Nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalovanej v tom smere, že odmena za úkony právnej služby je vysoká a v rozpore s dobrými mravmi, lebo predstavovala v súlade s § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za jednotlivé úkony 1/13 výpočtového základu. Odmena bola teda dohodnutá zákonným spôsobom.

Pokiaľ ide o jednotlivé úkony právnej služby uviedol, že žalovaná namietala, že úkon - prvá porada s klientom bola samostatne vyúčtovaná, hoci bola súčasťou úkonu prevzatie a príprava zastúpenia. Uvedená skutočnosť však z vyúčtovania zo dňa 18.12.2018 nevyplýva. Vo vyúčtovaní boli účtované porady s klientom dňa 04.04.2016 a 20.04.2017 (konanie pod sp. zn. 13Cpr/6/2012) a 31.03.2016 a 15.08.2016 (exekučné konanie sp. zn. EX 570/2015). Žalovaná však netvrdila, že porady advokáta s klientom tak ako boli vyúčtované, by neboli aj realizované, preto súd nebol oprávnený len na základe všeobecnej námietky, že porada mala byť súčasťou už prvého úkonu, ďalej preskúmať tieto úkony. Poznamenal, že v prípade, ak vyhláška neupravuje konkrétne úkony právnej služby, za ktoré odmena patrí, v zmysle § 13a ods. 5 vyhl. č. 655/2004 Z.z. patrí odmena za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie. Preto advokátovi nepatrí odmena len za tam taxatívne vymenované úkony právnej služby, ale aj za tie, ktoré boli účelne v prospech klienta vykonané a svojou povahou a účelom sú im najbližšie. Žalovaná však nenamietala, aby niektorý z vykonaných úkonov bol neúčelný, nehospodárny, alebo dokonca v jej neprospech.

Dospel k záveru, že bolo právne dôvodné žalobe vyhovieť, lebo bolo preukázané, že žalovaná neuhradila žalobkyňou uskutočnené a vyfakturované úkony právnej služby vrátane režijného paušálu tak ako sú špecifikované v bode 20. a 21. odôvodnenia.

S poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka priznal žalobkyni úroky z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne z nesplatenej istiny, a to od dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, t.j. od 29.12.2018 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, v ktorom okrem iného uviedla, že konateľ žalobkyne na pojednávaní uviedol, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzatvorená zmluva o poskytovaní právnych služieb, kde bolo jednoznačne dohodnuté, že za všetky právne úkony patrí žalobcovi odmena vo výške 1/13 výpočtového základu. Žalovaná ako spotrebiteľ bola poučená o výške tarifnej odmeny. Toto tvrdenie konateľa žalobkyne považovala za nepravdivé, pretože zo zmluvy vyplýva len to, že v konaní vo veci o neplatnosť skončenia pracovného pomeru vyplývala táto odmena vo výške 1/13 výpočtového základu, a teda vo veci náhrady mzdy táto odmena dohodnutá nebola. Zároveň uviedla, že žalobkyňa fakturovala na jednej strane tarifnú odmenu ale aj odmenu vo výške 10% výpočtového základu, čo je v rozpore s dohodnutými podmienkami v Zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 30.04.2012. Žiadna dohoda o kombinovanej odmene neexistuje.

Ďalej uviedla, že žalobkyňa ju zastupovala v dvoch konaniach, a to v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11 C 79/2010 a v konaní o náhradu

mzdy vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13Cpr 6/2012 proti Komunálnej poisťovni, a.s.. Za všetky úkony právnej pomoci, ktoré žalobkyňa v spore o neplatnosť skončenia pracovného pomeru vykonala riadne zaplatila (hoc boli v priebehu zastupovania účtované odlišne - niekedy ako paušálna odmena a pod.), a to dokonca nad sumu takto zmluvne dohodnutú.

Poukázala na skutočnosť, že došlo k podpísaniu formulárového plnomocenstva, kde bola dojednaná tarifná odmena, čo považovala za rozporné s dobrými mravmi a rozporné so Zmluvou o poskytovaní právnych služieb. Mala za to, že v tomto prípade ide o neprijateľné podmienky, pretože odmena takto dojednaná by bola duplicitná a pre spotrebiteľa ako slabšiu stranu nezrozumiteľná.

Vyúčtovanie za poskytnuté právne služby považovala za právne neopodstatnené. Namietala tú skutočnosť, že faktúra zo dňa 18.12.2018 nebola vystavená v súlade s ustanovením § 73 z. č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, pretože nebola vystavená do 15 dní, a teda bola vystavená v rozpore s ustanovením § 73 z.č. 222/2004 Z.z.

Zároveň namietala premlčanie niektorých nárokov, a to tých, ktoré boli vykonané 3 roky a viac pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, t.j. pred 29.04.2016. Podľa jej názoru mal súd prvej inštancie prihliadať na premlčanie týchto nárokov ex offa v súlade s § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., a teda mala za to, že súd prvej inštancie týmto vec nesprávne právne posúdil.

Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodovanie a zároveň jej priznal náhradu trov konaní vrátane trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že s poukazom na znenie čl. 2 zmluvy v spojení s § 2 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. považuje námietku žalovanej ohľadom kombinovanej odmeny za nedôvodnú. Ďalej uviedla, že predmetom zmluvy bolo zastupovanie žalovanej žalobcom vo veci neplatného skončenia pracovného pomeru s príslušenstvom, a teda aj v súvisiacom konaní o náhradu mzdy. V čl. 2 zmluvy je jednoznačne uvedené, že za poskytovanie právnych služieb patrí advokátskej kancelárii odmena vo výške 1/13 výpočtového základu. Taktiež v udelenom splnomocnení bola žalovaná poučená, že žalobcovi patrí za poskytovanie právnych služieb dohodnutá tarifná odmena. Podľa ust. § 24 zákona o advokácii platí, že advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. S poukazom na znenie zmluvy, udelené splnomocnenie a ust. § 24 zákona o advokácii žalobkyňa považovala aj túto námietku žalovanej za neopodstatnenú.

Zároveň uviedla, že žalovaná v odvolaní nesprávne uvádza, že žalobkyňa ju zastupovala celkovo v dvoch konaniach, a to v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru vedenom na Okresnom súde Prešov pod 11C/79/2010 a v konaní o náhradu mzdy vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13Cpr/6/012, nakoľko žalovanú zastupovala v ďalších dvoch exekučných konaniach, keďže protistrana žalovanej Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group neplnila dobrovoľne na základe právoplatného rozhodnutia súdu, a toto rozhodnutie dvakrát úspešne napadla dovolaním. Uvedené opomenutie týchto exekučných konaní žalovanou, len potvrdzuje skutočnosť, že žalovaná si dostatočne neuvedomuje v akom zložitom spore, proti akej silnej protistrane ju žalobkyňa úspešne zastupovala.

Poukázala tiež na to že voči žalovanej postupovala vždy čestne, korektne a žalovanej vyúčtovala iba takú tarifnú odmenu na ktorej sa so žalovanou dohodli. Poznamenala, že vo vzťahu so žalovanou nikdy nepostupovala ziskuchtivo, pričom jeho prioritným cieľom bolo poskytnúť žalovanej odbornú právnu pomoc. Uvedené dosvedčuje aj tá skutočnosť, že žalovanej počas právneho zastupovania žalobcom bolo vyplatená náhrada mzdy v celkovej výške 48.435,87 eura.

Pokiaľ sa týka námietky premlčania uviedla, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou vznikol na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 30.04.2012 a zastupovala žalovanú v súdnom konaní až do jeho právoplatného skončenia. V danom prípade k zániku zmluvy došlo na základe výpovede žalovanej, ktorá bola žalobkyni doručená dňa 20.06.2018 a teda tento deň možno v zmysle judikatúry považovať za počiatok plynutia premlčacej doby.

Uzavrela, že keďže sa domáhala svojho práva voči žalovanej podaním žaloby, ktorá bola súdu doručená dňa 29.04.2019, jej právo na zaplatenie odmeny nemožno považovať za premlčané.

Navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť s tým, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatňuje.

4. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že zotrváva na svojom vyjadrení, že neexistuje a ani neexistovala žiadna dohoda o kombinovanej odmene za poskytnutie právnych služieb. Mala za to, že tvrdenie žalobcu by bolo právne relevantné v tom prípade, ak by žalobca vystavil faktúry pri skončení sporu, resp. pri skončení zastupovania, ale vzhľadom na to, že vystavoval faktúry priebežne, tak v tomto

prípade plynula premlčacia doba dátumom vystavenia jednotlivých faktúr. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň jej priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP.

7. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu má odvolací súd za preukázané, že predmetom konania je nárok žalobkyne na zaplatenie tarifnej odmeny za poskytnuté právne služby žalovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13Cpr/6/2012 (úkony za roky 2016 - 2017) a v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 62Er/1142/2015 (úkony za roky 2015 až 2017) a pod sp. zn. 61Er/3/2017 (úkony za roky 2017 - 2018).

9. Odvolací súd uvádza, že zákon o advokácii neupravuje formálnu stránku právnych úkonov medzi advokátom a klientom, vôbec neukladá povinnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ani výslovne neustanovuje, že uzatvorením tejto zmluvy vzniká právny vzťah medzi klientom a advokátom. Právna veda aj judikatúra zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, považuje za zmluvu príkaznú (§ 724 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Odmena advokáta, ktorý poskytuje právne služby za odmenu sa spravuje zmluvou, ktorú uzavrel s klientom, v prípade že absentuje dohoda o odmene platia ustanovenia o advokátskej tarife. (§ 24 Zákona o advokácii). Právo na odmenu ako majetkové právo sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej dobe (§101 OZ).

10. Právna otázka, ktorú je v danej veci v prvom rade potrebné vyriešiť, je od kedy plynie doba, uplynutím ktorej sa premlčí právo advokáta na zaplatenie odmeny.

11. Z povahy činností, ktoré sú charakterizované ako výkon advokácie, vyplýva, že okamih, v ktorom sa dovŕšuje činnosť, za ktorú má byť poskytovaný ekvivalent zo strany klienta ako prijímateľa právnej služby, je spravidla rôzny v závislosti od druhu poskytovaných právnych služieb. Takto môže ísť o hľadisko uplynutia určitého času, počas ktorého je služba poskytovaná, dosiahnutím dojednaného výsledku, ku ktorému činnosť advokáta smeruje a pod.

12. Odvolací súd je toho názoru, že premlčacia doba pre odmenu advokáta začne plynúť deň nasledujúci po tom, ako právo na odmenu vzniklo, pretože týmto dňom mohol advokát-veriteľ svoje právo vykonať, uplatniť žalobou na súde.

13. Ak činnosť advokáta spočíva v poskytovaní právnych služieb pri uplatňovaní nároku klienta a príkaz klienta nie je obmedzený len na určité právne úkony, pričom medzi advokátom a klientom nebolo dohodnuté inak, nárok advokáta na odmenu sa nepremlčuje samostatne za každý jednotlivý úkon právnej služby, ale vykonaním celej činnosti, spočívajúcej v právnych službách, ku ktorým sa advokát zaviazal.

14. V danom prípade predmetom príkaznej zmluvy zo dňa 30.04.2012 uzavretej medzi stranami sporu bolo poskytovanie právnej pomoci vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru s príslušenstvom vedenej pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 11C/79/2011. Zároveň žalobkyňa zastupovala žalovanú v súvisiacich konaniach, a to: pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 13Cpr/6/2012 o náhradu mzdy s príslušenstvom, v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 62Er/1142/2015 o vymoženie uloženej povinnosti a v exekučnom konaní vedenom

na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 61Er/3/2017 o zaplataenie 33.023,52 eura s prísl. na základe plnomocenstiev zo dňa 15.02.2012 a 12.04.2017. Žalovaná listom zo dňa 18.06.2018 v celom rozsahu vypovedala zmluvu o poskytovaní právnych služieb a odvolala udelené plnomocenstvo, čo bolo žalobkyni doručené dňa 20.6.2018.

15. Žalovaná až v odvolaní namietala premlčanie niektorých nárokov, a to tých, ktoré boli vykonané 3 roky a viac pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, t.j. pred 29.04.2016, konkrétne úkony právnej pomoci v konaní o náhradu mzdy pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 13Cpr/6/2012, a to úkony zo dňa 04.03.2016 - spracovanie a doručenie vyjadrenia k odvolaniu žalovanej proti uzneseniu o trovách konania; zo dňa - 4.4.2016 porada s klientom v sídle advokátskej kancelárie; zo dňa 05.04.2016 vyjadrenie žalobkyně k dovolaniu žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoPr/2015-174 zo dňa 26.05.2015. Zároveň úkony právnej pomoci v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 62Er/1142/2015, a to úkony zo dňa 21.9.2015 spracovanie vyjadrenia oprávnenej k námietkam povinného, zo dňa 07.01.2016- vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie, zo dňa 31.03.2016 -spracovanie a doručenie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie, zo dňa 31.03.2016 porada s klientom v sídle advokátskej kancelárie, zo dňa 04.04.2016 - vyjadrenie oprávnenej k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a k návrhu povinného na odklad exekúcie.

16. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13Cpr/6/2012 bolo právoplatne skončené dňa 17.08.2018. Dňa 18.08.2018 začala žalobkyni plynúť trojročná premlčacia doba, teda deň nasledujúci po dni, ktorým bolo právoplatne skončené uvedené konanie. Keďže žaloba bola podaná dňa 29.04.2019, bola podaná včas. Konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I. pod sp. zn. 62Er/1142/2015 bolo právoplatne skončené dňa 02.06.2018. Dňa 03.06.2018 začala žalobkyni plynúť trojročná premlčacia doba, teda deň nasledujúci po dni, ktorým bolo právoplatne skončené uvedené konanie. Keďže žaloba bola podaná dňa 29.04.2019, bola podaná včas.

17. Právo na odmenu žalobkyni vzniklo právoplatným ukončením jednotlivých konaní, keďže predmetom príkazu nebolo vykonanie konkrétnych úkonov právnej služby ani postupné plnenie príkazu, ale záväzok poskytovať právnu pomoc v súdnom konaní do jeho právoplatného skončenia. Odvolacia námietka žalovanej, že každý jednotlivý úkon právnej pomoci sa premlčuje samostatne, nebola dôvodná.

18. Ďalšou odvolacou námietkou žalovanej bolo tvrdenie, že žiadna dohoda o kombinovanej odmene za poskytnutie právnych služieb žalobkyňou neexistuje.

19. Odvolací súd uvádza, že z článku 2 písm. a) a c) predmetnej príkaznej zmluvy, za poskytovanie právnych služieb patrí advokátskej kancelárii v prípade úspechu vo veci (právoplatné rozhodnutie v prospech klienta) odmena za 1 úkon právnej pomoci predstavuje sumu vo výške 1/13 výpočtového základu v súlade s ust. § 11 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, režijný paušál vo výške 1/100 výpočtového základu v súlade s ust. § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení (za rok 2012 1/13 predstavuje sumu vo výške 58,69 eura, režijný paušál vo výške 1/100 predstavuje sumu 7,63 eura) a DHP. Za poskytovanie právnych služieb patrí advokátskej kancelárii v časti náhrady mzdy, bude dohodnutá odmena medzi klientom a advokátom percentuálnou odmenou na základe dodatočnej dohody minimálne však 10 % zo sumy priznanej súdom právoplatným rozhodnutím.

20. Podľa § 2 ods. 2 písm. c) a d) vyhlášky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“), zmluvná odmena sa určuje podielom na hodnote veci; tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny. Podľa § 2 ods. 3 vyhlášky, spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa ods. 2 môžu byť kombinované. Podľa § 8 vyhlášky, advokát má právo na dohodnutú podielovú odmenu len za predpokladu, že klient, s ktorým sa dohodol na poskytnutí právnych služieb za túto odmenu, mal plný úspech vo veci. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

21. Odvolací súd s poukazom na článok 2 písm. a) a c) príkaznej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 30.04.2012 a § 2 ods. 3 vyhlášky považoval aj túto námietku žalovanej za nedôvodnú. Zároveň odvolací súd v predmetnom prípade nevzhladol porušenie spotrebiteľského práva.

22. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky žalovanej, že faktúra zo dňa 18.12.2018 jej nebola vystavená včas, odvolací súd uvádza, že advokát, ktorý po skončení zastupovania klienta na základe odstúpenia klienta od zmluvy o právnej pomoci, vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiada a vyúčtovanie klientovi zašle po viac ako 3 mesiacoch od skončenia zastupovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č.586/2003 Z.z. o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii, § 13 Advokátskeho poriadku Slovenskej advokátskej komory. (pozri rozhodnutie I. odvolacieho senátu SAK z 15.01.2019 sp. zn. I.ODS-1/17:1953/2015; rozhodnutie VIII disciplinárneho senátu SAK z 08.12.2016 sp. zn. DS VIII.-18/16:1953/2015.

Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade by mohlo ísť skôr o disciplinárne previnenie, ktorým však nárok na odmenu advokát za zastupovanie klienta nestráca.

23. Odvolací súd považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací prieskum bol na základe zásady neúplnej apelácie v odvolacom konaní striktné vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku.

24. Vo vzťahu ku komplexu odvolacích námietok žalovanej odvolací súd uvádza, že princíp kontradiktórnosti a zásada formálnej pravdy (resp. zásada prejednacia), obsiahnuté v článkoch 8 a 9 základných princípov Civilného sporového poriadku, spočívajú v tom, že každá zo strán sporu je povinná niesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom tých skutkových okolností, ktorých existencia predurčuje jej výhru v súdnom spore; súd bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno nenesie a pri rozhodovaní vychádza len z toho, čo tvrdili a preukázali strany sporu.

25. Skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie vyznelo v neprospech žalovanej nemá automaticky za následok, že je nesprávne. K námietkam žalovanej uvedeným v odvolaní, odvolací súd dodáva, že žalovaná okrem popierania tvrdení žalobkyne v priebehu konania nepredložila žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, pričom samotné odlišné tvrdenie na preukázanie opaku nestačí.

26. Správny výrok vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

27. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorá však náhradu trov odvolacieho konania nežiadala, preto jej táto náhrada nebola priznaná. Žalovaná ako procesne neúspešná strana nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

29. V čase po rozhodnutí súdu prvej inštancie došlo k zmene obchodného mena žalobcu z pôvodného mena Eva Petránová advokátska kancelária s.r.o. na PETRÁN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o. bez zmeny ďalších údajov identifikujúcich žalobcu.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.